588/00

Den 28. februar 2000 blev i sag nr. 51.034:

xxxxx xxxxx xxxxx xxx xxxx
xxxxxxxxxxxx xxx xx xxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Tryg-Baltica
Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Tryg-Baltica Forsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt brandskade.

Af klagers skadeanmeldelse af 30/5 1994 fremgår:

"Skadedato: 20/5 1994 ...
Hvordan skete skaden ...
Politiet kom og bankede på om natten og forklarede at der var ild i huset og så forlod vi lejligheden til ilden var slukket.
...

Beskadigede genstande, art- type – nr.	Anskaffelsestidspunkt og pris			...
	År	Måned	Pris	
1 Gulvtæppe			50000	...
2 Gulvtæppe			48000	
3 Gardin + 4 tæpper			(300+900) = 1200	
4 3 Kuffert + mikroovn			(1400+2900)= 4300	
5 2 læderjakke + 8 jakke			(5000+3200)= 8200	
6 12 Bukser			4000	
7 5 Støvler + 6 sko			(3000+1800)= 4800	
8 10 Striktrøjer			4000	
9 1 frakke			4000	
10 5 nederdele			3200	
11 5 Kjoler			5800	
12 Underbukser, trøjer og strømper			1800	
13 1 Støvsuger			1200	
14 2 Habitter			11000	

"

Selskabet foretog herefter den 9/6 1994 en besigtigelse af skadestedet. Der var imidlertid ingen brandskadede effekter at besigtige, idet brandvæsenet ifølge klageren havde bortfjernet og kasseret disse under slukningsarbejdet. Ved besigtigelsen oplyste klageren, at han ikke have nogen dokumentation for de brandskadede effekter, hvorfor han med selskabet aftalte, at det skulle have svar på 11 spørgsmål vedrørende tæpperne. Selskabet tog samtidig forbehold for erstatningspligten.

Ved skrivelse af 20/6 1994 skrev selskabet til klageren, at politi og brandvæsen intet havde noteret om en brand den 20/5 1994.

Den 6/7 1995 fremsendte Lejernes Landsorganisation følgende skrivelse til selskabet: "Organisationen er blevet kontaktet af vore medlemmer vedrørende den brand der var i deres lejemål d. 13.5.1994, hvor Deres taksator har været på besøg hos vore medlemmer, for at optage rapport, uden at vort medlem siden har hørt i hvilket omfang selskabet vil dække de skader, der er opstået som følge af branden. Vi skal derfor på vegne af vore medlemmer venligst rykke for et svar, og vi imødeser dette snarest og gerne inden 14 dage."

Selskabet modtog herefter den 8/7 1998 følgende skrivelse fra klageren: "Jeg er forsikrede og indtil nu har jeg ikke fået pengene til skaden som skete den dag. [13-05-94] Skaden var i værelset som er yderst mod gården (som nu er blevet badeværelse, efter reparation). ... Der kom en mand fra Baltica Forsikring ... for at kigge på skaden. Han tilbød mig 20000 kr. Men alt det som blev brændt var nogle nye ting som jeg havde købt og gemt det i denne værelse fordi vi skulle reparere lejligheden, og jeg havde tænkt mig at smide alt det gamle og tage det nye frem lige så snart lejligheden var repareret, men desværre det nået jeg ikke fordi alle de nye og dyre ting blev brændt. Jeg sagde selvfølgelig NEJ til manden og jeg så ham ikke efter det. ... Jeg har talt med alle mine naboer igen om branden, og de sagde at de er mine beviser for at alle mine ting blev kastede ud af vinduet mens det brænder."

Selskabet afviste ved skrivelse af 10/7 1998 at foretage yderligere under henvisning til, at kravet var forældet, jf. forsikringsaftalelovens § 29.

Klagerens advokat har heroverfor anført: "Jeg skal her anføre, at jeg ikke er enig i Tryg-Balticas fortolkning af forsikringsaftalelovens (FAL) § 29. Jeg er af den opfattelse, at der ikke er indtrådt forældelse i nærværende sag. Hvis man læser ordlyden af bestemmelsen kræves det blandt andet, at kravet skal være forfaldet for, at den 2-årige forældelsesfrist begynder at løbe. 'Forfaldet' må i den forbindelse forstås i sammenhæng med § 24, der sætter forfaldstidspunktet til at være '14 dage efter, at selskabet har været i stand til at indhente de oplysninger, der er fornødne til bedømmelse af forsikringsbegivenheden ...' Eftersom Baltica af en for mig ukendt grund har troet, at skaden var sket den 20. maj 1994 på trods af anmeldelse og det af beboerne i ejendommen skrevne brev ..., har Baltica ikke efter min opfattelse været i stand til at bedømme dagen i et sådant omfang, at forfaldstidspunktet er indtrådt. Dette bestyrkes af, at Baltica den 21. maj 1994 og 10. juli 1998 skriver til min klient, at man fra Balticas side forgæves har forsøgt at undersøge, om der har været en brand hos min klient den 20. maj 1994, og at dette ikke har været at bekræfte fra hverken politi eller brandvæsen. Det er derfor – efter min opfattelse – først ved mit brev af 8. december 1998, hvor der er vedlagt rapport fra Københavns Brandvæsen, at Tryg-Baltica er i stand til at bedømme sagen tilstrækkeligt. Det har indtil denne dato været forsikringsselskabets opfattelse, at der ikke havde været nogen brand i ejendommen."

Selskabet har heroverfor i skrivelse af 24/8 1999 anført: "Den første reaktion fra kunden efter besigtigelsen og aftalen den 9. juni 1994 kommer i kundens brev af 8. juli 1998, men på dette tidspunkt er sagen efter vor opfattelse forældet, hvilket vi meddeler kunden i brev af 10. juli 1998, hvor vi ligeledes bestrider erstatningspligten. Vi mener, sagen er forældet med udgangen af 1996. Uanset at vi i skrivelse af 4. maj 1995 af beboerrepræsentanten gøres opmærksom på, at skaden er sket den 13. maj 1994, er dette ikke det afgørende. Det afgørende i sagen er, at vi aldrig har modtaget svar på de 11 punkter, vi bad om ved besigtigelsen, hvorfor sagen alene af den grund er forældet. Vi beder Nævnet bemærke, at det ikke af brandvæsenets udrykningsrapport fremgår, at der skulle været bortfjernet effekter fra kundens adresse. Det fremgår alene af rapporten, at der er foretaget eftersyn i samtlige lejligheder i nr. 49. Da vi på trods af aftalen af 9. juni 1994 ikke har modtaget nogen form for dokumentation for de skadede effekter,

fastholder vi, at sagen er forældet med udgangen af 1996, hvorfor vi fastholder vore afvisninger i breve af 10. juli 1998 og 12. januar 1999. "

Nævnet udtaler:
Efter selskabets skrivelse af 20/6 1994 med oplysning om, at der ikke var noteret nogen brand i ejendommen på den af klageren oplyste dato den 20/5 1994, modtog selskabet ved skrivelse af 6/7 1995 oplysning om, at branden rettelig skulle være sket den 13/5 1994. Herefter skete der intet i forhold til selskabet før klageren rykkede for erstatning den 8/7 1998. På dette grundlag finder nævnet, at klagerens krav er forældet ved udgangen af 1996, jf. forsikringsbetingelsernes § 29. Nævnet kan således ikke kritisere, at selskabet allerede derfor har afvist at yde forsikringsdækning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen